

MINISTRY

Strážci kultu

Alex Švamberk (biografie), Jana Kománková (interview) / foto Warner Music

Ministry pozměnili tvář rocku. Nejenže vytáčeli své agresivní pojetí hudby do nesnesitelných otáček a maximální naléhavosti, ale především propojili dva do té doby se samostatně vyvíjející styly - brutální elektronickou taneční hudbu a thrash metal. Tímto krokem dali dokonce nový význam pojmu industrial, který do té doby označoval kapely experimentující s hlukem, ať už jeho zdrojem byly primitivní syntezátory, nebo kovy.

Začátky Ministry, které až do roku 1987 tvořil jediný člověk, bývalý člen skupiny Special Affect Al Jourgensen, nic nevyvíjely o budoucí orientaci kapely. První singl *Cold Life* z roku 1981 byl ovlivněn novovlnným funkem v duchu Gang Of Four a Spandau Ballet. Debutové album *With Sympathy* přinášelo uhlazený pop v novoromantickém oparu okouřeném trochou elektroniky a la Human League a firma propagovala Jourgensena jako nového Howarda Jonese.

Ke změně orientace přispělo až společné turné s Front 242 v roce 1984. Singlu *Everyday Is Halloween* už dominoval rytmus automatického bubeníka a na dalším SP *The Nature Of Love* dokonce jako host zpíval člen Front 242 Richard 23.

Zdrčující rytmus je tím hlavním i druhému albu Ministry *Twitch*. Vedle skladeb ovlivněných EBM (Electronic Body Music) se zde však také objevuje i ryze industriální *Isle Of Man*, syrová titulní skladba a úvodní *Just Like You* s typickou mnohověstevnatou zvukovou stěnou. Jourgensen však nadále zůstává věrný elektronice.

Role průkopníka, propojujícího EBM s rockem, přísluší jinému projektu, skupině *Revoluting Cocks*, kterou založil Jourgensen spolu

s Richardem 23, belgickým zpěvákem Luc Van Ackerem a bubeníkem Williamem Rieflinem. Debut *Big Sexy Land* z roku 1986 je ještě v duchu EBM, jen brutální remix skladby *Devotion* naznačuje budoucí potenciál. Následující živé dvojalbum *Live! You Goddamned Son Of A Bitch* z roku 1988 natočené po odchodu Richarda 23 s novým zpěvákem Chrise Connollym a baskytaristou Paulem Barkerem už ukázalo nový styl v plné síle. Elektronika se snoubí s rockovými nástroji s cílem vytvořit co nejagresivnější sound ubíjející posluchače silou zvuku i neúprosným rytmem. Sadomasochistické texty a striptérky na pódiu jen zdůraznily provokativnost projektu, na němž si Jourgensen vyzkoušel postupy, které později uplatnil u mateřských Ministry, jejichž druhým členem se stal Paul Barker.

Za definitivní dílo lze považovat třetí album Ministry *The Land Of Rape And Honey* z roku 1988, při jehož natáčení duu vypomohli William Rieflin a Chris Connolly. Deska s klíčovými skladbami *Stigmata*, *The Missing* a *Deity* už obsahuje agresivní sampla a dominantně opakující se riffy zkreslených kytar hnané neúprosným rytmem bicích. Spolu s naléhavým přebuzeným zpěvem skládají se v neuvěřitelně útočnou zvukovou stěnu.

Terroristickou koncepcí dále rozvíjí následující album *The Mind Is A Terrible Thing To Taste* z roku 1989 s ještě plnějším zvukem. Na výsledné podobě desky se skládaly *So What*, *Thieves* a *Burning Inside* se podílel i David Ogilvie z van-couverkých elektroindustriálních Skinny Puppy.

Sokující agresivita nahrávek byla dále vystupňovaná při živých vystoupeních, kde Ministry hráli v rozšířeném desetičlenném obsazení. Všechny nástroje s výjimkou basy byly zdvojeny, některé i ztrojeny. Za bící usedlí Bill Rieflin s Martinem

Atkinsem z Killing Joke, na kytary vedle Jourgensena hráli Mike Scaccia z Rigor Mortis, Terry Roberts a David Ogilvie, který kytaru střídá s klávesami. U mikrofonu podpořil Jourgensena Chris Connolly, který navíc hrál na další klávesy. Působivost apokalyptické hudby umocňovala půdiová prezentace; skupina byla jako dravá zvíř oddělena od diváků mřížemi, na pódiu stála kovová kostra dinosaura a nechyběli ani polykači ohňů. Atmosféru koncertů přibližuje album a video *In Case You Didn't Feel Like Showing Up (Live)* z roku 1990, kde je zvláštním hostem skupiny bývalý frontman Dead Kennedys Jello Biafra, který s oběma členy Ministry a bubeníkem Jeffem Wardem založil skupinu Lard.

Přestože Ministry vydali v krátkém sledu tři alba, zbylou drogami nabuzenému Jourgensenovi na přelomu osmdesátých a devadesátých let dost sil na další projekty. S *Revoluting Cocks* připravil alba *Beers, Steers And Queers* (1990) a *Linger Ficken' Good* (1993). Lard, kteří dali agresivnímu electrothrashi silný politický náboj, přišli ani ne rok po třicetivhodinové EP *Power Of Lard* (1989) s albem *The Last Temptation Of Reid*. Jourgensen kromě toho spolupracoval se Skinny Puppy na jejich albu *Rabies* (1989), pod hlavičkou *Acid Horse* natočil EP se členy Cabaret Voltaire a další singly vydal s pobočnými projekty *Pailhead*, *Programming The Psychodril* a *1000 Homo DJ's*, které proslavila verze sabbatovského *Supernauta*.

I ostatní členové a spolupracovníci kapely se vrhli do řady vlastních projektů. Paul Barker vydal pod hlavičkou *Lead Into Gold* sólové album *Age Of Reason* a spolupracoval s německými KMFDM. Objevil se také v industriální skupině Martina Atkinse *Pigface*, na jejímž prvním albu